

[Ministeren for skatter og afgifter]

afgiftstryk er efter min opfattelse med til at forstærke retssikkerhedsproblemerne. Deres omfang er jo til syvende og sidst nøje forbundet med selve skattesystemets udformning.

Som anført tidligere bevirker navnlig progressionen i skattesystemet ikke blot, at nogle skatteydere bliver beskattet hårdere end andre, progressionen bevirker samtidig, at denne højere beskattede gruppe også får forholdsvis mere ud af fradragene på selvangivelsen. Skal der gøres noget virkelig effektivt ved disse problemer, og skal der eventuelt ske en sanering eller omlægning af en række fradrag, kræver det samtidig en væsentlig ændring af vort nuværende skattesystem.

Det er min opfattelse, at det væsentligste moment i en sådan omlægning af vort skattesystem vil være gennemførelsen af en proportionalbeskatning af al indkomst. Gennemføres en proportional indkomstbeskatning, vil tilskyndelsen til at opnå fradrag i den skattepligtige indkomst blive væsentligt nedsat, og der vil ikke være forskel i den skattemæssige værdi af fradragene mellem forskellige skattepligtige. Skattetænkningen vil blive en mindre interessant og en mindre givtig beskæftigelse.

En proportional indkomstbeskatning vil også være af væsentlig betydning for skatteydere med svingende indkomster. Dette gælder især selvstændige erhvervsdrivende, som ofte risikerer at blive særlig hårdt ramt i et progressivt skattesystem. En proportional indkomstbeskatning vil derfor også overflødig gøre et eventuelt behov for konjunkturudligningsfond og andre indkomstudjævrende foranstaltninger, hvis egentlige værdi for erhvervslivet selv under en progressiv indkomstbeskatning næppe står i rimeligt forhold til de provenutab, der sædvanligvis er forbundet med sådanne ordninger, og en proportional indkomstbeskatning vil i sig selv overflødig gøre megen kompliceret lovgivning.

En proportional indkomstbeskatning vil løse de fleste af de problemer, som borgerne i dag oplever som utålelige, men den rejser da også nogle andre, først og fremmest de fordelingspolitiske, der kan udtrykkes ved, at enhver skal betale skat efter evne, således som vi finder det i kommuneskatten, der jo er en proportional skat.

Jeg tror, at disse problemer kan løses også for statskattens vedkommende, og jeg tror, at de kan løses på en sådan måde, at byrdefordelingen ikke ændres til ugunst for personer med lave indkomster, og det er i hvert fald en forudsætning, at dette byrdefordelingsproblem bliver løst.

Forhandling

Lykketoft (S):

Jeg vil starte med at takke ministeren for alt det, vi er enige om, fordi vi har kunnet hente det ud fra de samme udmærkede udvalgsbetænkninger, som er afgivet de senere år. Det er klart, at vi er enige om de allerfleste af de spørgsmål, der var omhandlet i besvarelsen af forespørgslen. Det gælder, som jeg allerede sagde i min begrundelse for forespørgslen, det, som er gennemført med meget bredt flertal omkring den bindende forhåndsbekendelse og den lige adgang for borgere og myndigheder. Det gælder også det, ministeren har kunnet gøre på eget initiativ med hensyn til skattelovrådet, og det kommer formentlig også til at gælde, hvad der måtte komme om liberalisering af henstand ved klage og om bistand i forbindelse med skattestraffesager.

Så er der jo spørgsmålet om fradragsretten for udgifter ved skattesager. Der behøver jeg ikke gentage de parlamentariske kendsgerninger for ministeren – dem har han selv været inde på her – men jeg må igen opholde mig lidt ved Jauer II-dommen. Jeg synes ikke, det var særlig acceptabelt, når ministeren som begrundelse for at have hævet anken sagde, at det var hensynet til Jauerfamiliens årelange kamp. Den har vi alle stor medfølelse med, men vi har også alle en viden om, at skatteministeriet altid ved principielle sager, hvor en mangeårig praksis er blevet anfægtet ved en landsretsdom, har anket. Det er en fuldstændig ny stil, der er anlagt med hævnningen af denne anke. Det blev i øvrigt bekræftet, før anken blev hævet, i en artikel, som den nuværende konsulent i skatteministeriet skrev i Skattepolitisk Oversigt i efteråret om, hvad skatteministeriet måtte påse på retssikkerhedsområdet.

Derfor er jeg stadig væk helt uforstående over for det skridt, som ministeren tog her. Det betyder, at folketinget kommer i den lidt uheldige situation, at dets medlemmer skal